तदेवाहत्रयोदशभिः परस्मैसर्वोत्तमाय तत्रहेतुः भूयसेअपरिमितमहिम्ने तद्दर्शयति सतःप्रपंचस्यउद्भवादिषुनिमित्तभूतायालीलातयागृहीतंब्रह्मा दिरूपेणरजआदिशक्तित्रितयंयेनतस्मै अंतर्भवायअंतर्यामिणे अतएवसर्वांतरत्वादनुपलक्ष्यंवर्त्मयस्य॥१२॥विचित्रफलदातृत्वमनुस्मरन्प्रणम ति भूयःपुनश्चनमः सतांधर्मवर्तिनांदृजिनच्छिदेदुःखहंत्रे असतामधर्मशीलानामसंभवाय अनुद्भवहेतवे अखिलसत्वमूर्तयेतत्तद्देवतादिरूपेणतत्त त्फलदायेत्यर्थः समग्रसत्वमूर्तयेइतिवा पुनरपिपूर्वोक्तोभयवैलक्षण्यमाह पारमहंस्येप्रत्यक्निष्ठारूपेआश्रमेव्यवस्थितानांपुंसामनुमृग्यमतन्निर सनेनपुनःपुनर्मृग्यंयदात्मतत्त्वंतस्यदाशुषेदात्रे॥१३॥सात्वतांभक्तानामृषभायपालकाय कुयोगिनांभक्तिहीनानांविदूराकाष्ठादिगपियस्य दुर्ज्ञेया

श्रीशुकउवाच नमःपरस्मैपुरुषायभूयसेसदुद्भवस्थाननिरोधलीलया॥गृहीतशक्तित्रितयायदेहिनामंतर्भ वायानुपलक्ष्यवर्त्मने॥१२॥भूयोनमःसद्दृजिनच्छिदेसतामसंभवायाखिलसत्वमूर्तये ॥ पुंसांपुनःपारम हंस्यआश्रमेव्यवस्थितानामनुमृग्यदाशुषे ॥१३॥ नमोनमस्तेऽस्त्वृषभायसात्वतांविदूरकाष्ठायमुहुःकुयो गिनाम्॥ निरस्तसाम्यातिशयेनराधसास्वधामनिब्रह्मणिरंस्यतेनमः॥१४॥ यत्कीर्तनंयत्स्मरणंयदीक्षणंय द्वंदनंयच्छ्रवणंयदर्हणम्॥ लोकस्यसद्योविधुनोतिकल्मषंतस्मैसुभद्रश्रवसेनमोनमः॥१५॥ विचक्षणायच्च रणोपसादनात्संगंव्युदस्योभयतोऽंतरात्मनः॥विंदंतिहिब्रह्मगतिंगतक्लमास्तस्मैसुभद्रश्रवसेनमोनमः॥१६॥ तपस्विनोदानपरायशस्विनोमनस्विनोमंत्रविदःसुमंगलाः॥ क्षेमंनविंदंतिविनायदर्पणंतस्मैसुभद्रश्रवसेन मोनमः॥१७॥

येत्यर्थः तदेवंवैषम्यप्रतीतावपिनिर्दोषत्वायाचिंत्यमैश्वर्यमाह निरस्तंसाम्यमतिशयश्चयस्य यदपेक्षया अन्यस्यसाम्यमतिशयश्चनास्ति तेनराधसाऐश्वर्येणस्वधामनिस्वस्वरूपेब्रह्मणिरममाणाय॥ १४ ॥ सर्वसाधनेभ्योभक्तेःश्रैष्ठ्यमनुस्मरन्प्रणमति यत्कीर्तनमितिद्वाभ्याम् अर्हणंपूजनम् सुभद्रंमंगलंश्रवोयशोयस्यतस्मै ॥ १५ ॥ विचक्षणाःविवेकिनःयस्यचरणयोरुपसादनात् उपसत्तेर्भज नात् अंतरात्मनोमनसःउभयत्रइहचपरत्रचसंगंव्युदस्यनिरस्य गतक्लमाःप्रयासरहिताः ॥१६ ॥ भक्तिशून्यानांसर्वसाधनवैफल्यंदर्शयन्नमति त पस्विनइति मनस्विनोयोगिनः सुमंगलाःसदाचाराः यस्मिन्नपआद्यर्पणंविना सुभद्रश्रवसइत्यस्यावृत्तिर्यशःश्रवणादेःप्राधान्यज्ञापनाय ॥१७॥